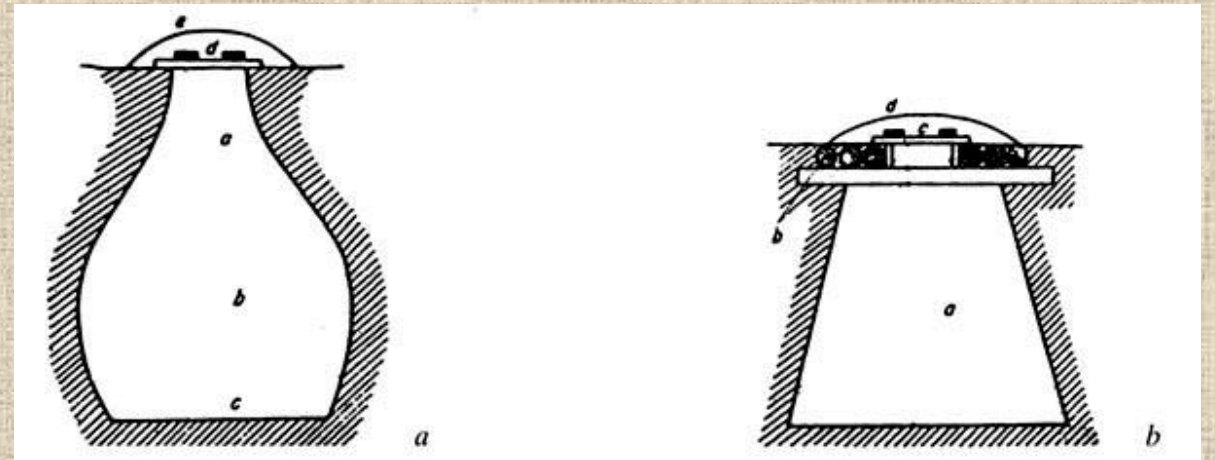

GABONATÁROLÓK

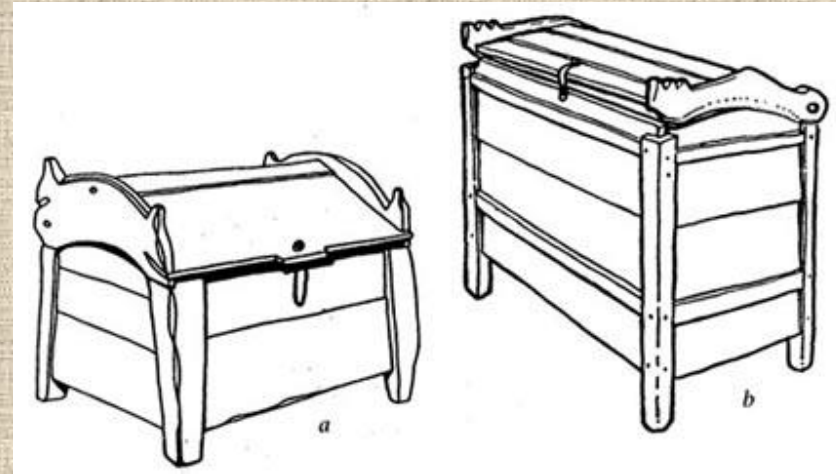
József megfejti a fáraó álmát: a hét hízott és hét sovány tehén a bőtermő éveket és a rájuk következő szűk esztendőket jelzi. Ezért magtárak építését és a búza tárolását tanácsolja, hogy az éhínség idején legyen ennivalója a népnek.

A legelterjedtebb magtárak a laza kőzetbe, majd talajba vájt vermek voltak a neolitikumtól (újkőkor) egészen a 19. század végéig. 20–40 mázsa gabona is elfért a palack alakú gödrökben.

Hombárnak a zsalus oldalú faládákat hívták, de nevezték így a fából ácsolt magtárházakat, sőt a gabonaszállító hajók rakterét is.

Ósi találmány a kerek és szögletes, vesszőből font, sárral tapasztott gabonás- vagy életöskas is.

A csűrök – néhol pajták – eredetileg esőtől védő, fedett cséplőhelyek voltak. Nálunk a 16. század végétől kezdtek elterjedni.

Később, a 18–19. században a csűrök már inkább tárolóhelyek: magtárak és kamrák. Nincs egységes anyaguk, formájuk.

Különleges élelem- és takarmánytárolók voltak a több helyiségből álló őrségi kástuk. A nagyobbaknak emeletük és pincéjük is volt.

Az alföldi és dunántúli uradalmakban a 19. században hatalmas magtárat, latin szóval granáriumokat építettek, sokszor a kor legjelesebb építészei – például Ybl Miklós – tervei alapján

Mezőhegyesen, az akkori császári és királyi ménesbirtokon, ahol katonalovakat tenyésztettek, különös tornyokat emeltek a zab tárolására.

Gabonatárolók a nagyvilárból

8000 éves gabonatározók-Çatalhöyük, Törökország

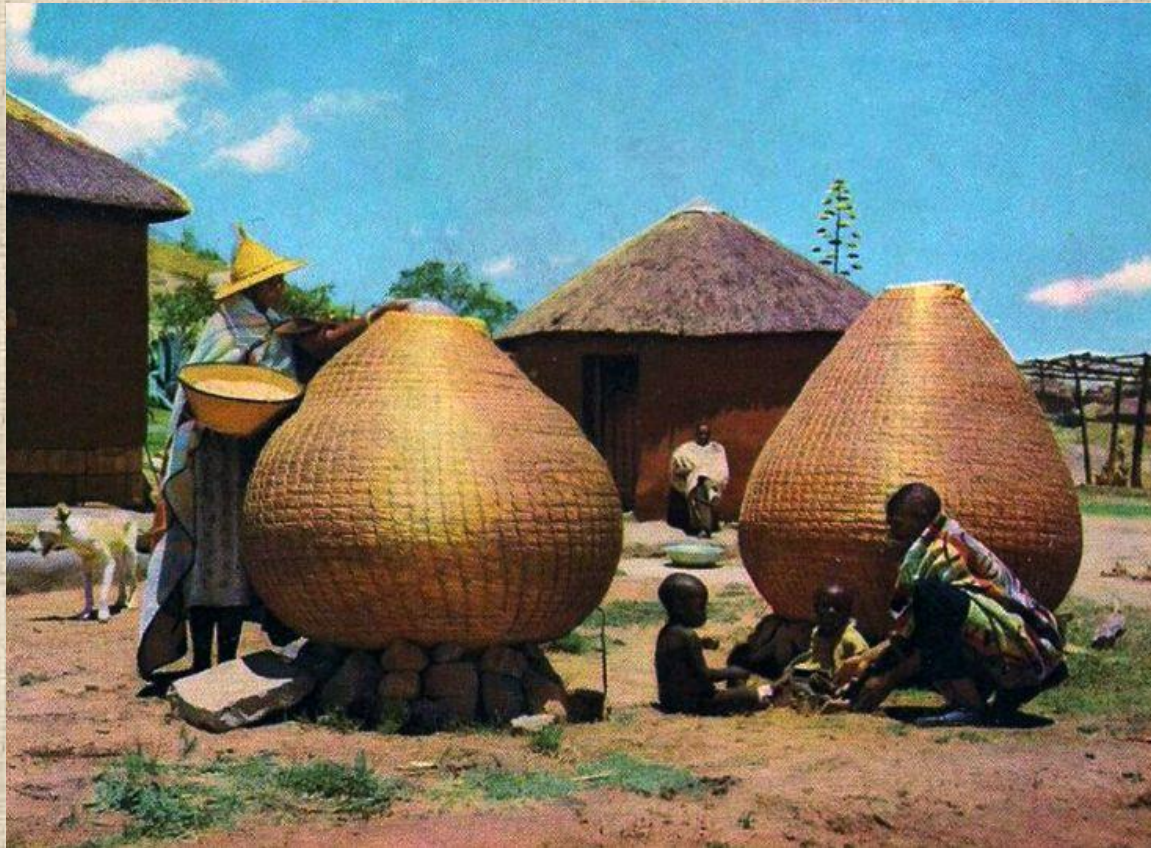
13. századi-Gasr al-Hajj, gabonátároló – Líbia

1768 körül épült, kőből készült gabonatóróló
Hórreo de Carnota-Spanyolország

Afrikában készült gabonatórólok

Köszönöm a figyelmet!

Durkó Irén, könyvtáros